Her kim beni tanıyan ve ihlas ile bana ibadet eden bir kuluma düşmanlık ederse, ben de ona savaş ilan ederim. Kulum bana, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevgili olan bir şeyle yaklaşamaz

Ebû Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Allah şöyle buyurdu: Her kim beni tanıyan ve ihlas ile bana ibadet eden bir kuluma düşmanlık ederse, ben de ona savaş ilan ederim. Kulum bana, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevgili olan bir şeyle yaklaşamaz. Kulum bana nafile ibadetlerle de yaklaşmaya devam eder. Nihayet ben onu severim. Ben kulumu sevince de artık onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı mesabesinde olurum. Diliyle de her ne isterse muhakkak onları da kendisine ihsan ederim. Bana sığınmak isteyince de muhakkak kulumu sığındırır, korurum. Ben yapmak istediğim hiçbir şey hakkında, Müminin ölümü karşısındaki tereddüdüm gibi tereddüt etmedim. Kulum ölümden hoşlanmıyor, ben de kuluma acı verecek şeyi sevmiyorum.»

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bu kutsi hadiste Allah -Azze ve Celle-'nin şöyle buyurduğunu bildirmiştir: Kim benim bir veli kuluma zarar verirse, onu kızdırırsa veya ondan nefret ederse, ona bildiririm ve ona düşmanlık ilan ederim. Veli: Takvalı Mümindir. Kul imanı ve takvası ölçüsünde Allah'ın veli kulu olma hususunda payına düşeni alır. Bir Müslüman, Allah'ın kendisine farz ve vacip kıldığı itaat etmek ve haramları terk etmek gibi Allah katında en sevimli olan bir ibadetlerle Rabbine yaklaşır. Müslüman, farzları yerine getirerek ve nafile ibadetler yaparak Rabbine yaklaşır. Öyle ki bu şekilde Allah'ın sevgisini kazanabilir. Eğer Allah onu severse, kulunu şu dört azasında doğruya yönlendirir: Allah Teâlâ, kulunun işitme duyusunda ona yol gösterir, böylece yalnızca Allah'ın hoşuna giden şeyleri duyar. Bakışlarında ona yol gösterir, böylece yalnızca Allah'ın bakmaktan hoşlandığı ve O'nun razı olduğu şeylere bakar. Elinde ona yol gösterir, dolayısıyla Allah'ın razı olacağı işler dışında eliyle hiçbir şey yapmaz. Ayağına yol gösterir, böylece ancak Allah'ın razı olacağı şeye doğru yürür ve yalnızca hayırlı işleri arar. Bununla beraber Allah'tan bir şey dilerse, Allah ona istediğini verir. Duasına icabet edilen biri olur. Eğer Allah'a sığınır ve O'ndan korunma dilerse Allah Subhânehû ve Teâlâ onu korktuğu şeyden korur, muhafaza eder. Bunun üzerine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: Yaptığım hiçbir şeyde, ona olan merhametimden dolayı bir Müminin canını almaktan çekindiğim kadar tereddüt etmedim. Çünkü o, verdiği acıdan dolayı ölümden hoşlanmaz. Allah da Mümin kuluna acı veren şeylerden hoşlanmaz.